

[Ellinger.]

ærede Medlemmer om at se paa Forslagets § 10, sammenholdt med sidste Stykke i § 7; dèr staaar med uomtvistelig Tydelighed — jeg forbigaar i denne Forbindelse det økonomiske —:

„Teatrets Opgave er uden Ensidedighed at opføre de bedste dramatiske Arbejder, saavel af ældre som af yngre, navnlig danske, Forfattere og Komponister. Skulde Teaterchefens kunstneriske Dispositioner forekomme Udvalget stridende herimod, kan Udvalget indberette Sagen for Ministeren. Skulde Teatret efter Ministerens Skøn ikke paa fyldestgørende Maade opfylde sine Forpligtelser i denne Henseende, skal Ministeren være berettiget til uden Hensyn til, om Perioden for Brugen endnu ikke maatte være udløbet, at tilbagetage Brugstilladelsen med Udgangen af den paagældende Sæson.“

Brugstilladelsen har Institutionen, og naar Brugstilladelsen tages fra Institutionen, saa er den opløst, det staaar i Lovforslagets § 13; der er slet ikke Tale om Teaterchefen. Altsaa har jeg fuldstændig Ret, og Ministeren har Uret, Ministeren kender ikke sit eget Forslag:

Teaterchefens Forhold med Hensyn til Afsked omtales alene i § 5, hvor det hedder, at Chefen kan opsiges med 6 Maaneders Varsel til en Sæsons Udgang. Dette vil altsaa sige, at Ministeren maa opsiges ham i Løbet af Sæsonens 3 første Maaneder for at blive af med ham ved Sæsonens Udgang, og det er meget lidet sandsynligt, at det saa tidligt paa Sæsonen har aabenbaret sig, at Chefens kunstneriske eller økonomiske Dispositioner kvalificerer ham til Afsked; i hvert Fald er han Chef Sæsonen ud. Hvis han nu slipper heldigt ud over 1. December, saa kan man efter Lovens Ord ikke blive af med ham før 18 Maaneder efter dette Tidspunkt; selv om man længere fremme i Sæsonen finder, at han bør forsvinde, er han berettiget til med sin fulde Myndighed at styre Teatret en hel Sæson til — det er Lovens Bestemmelse. Hvis Ministeren vil hævde, at dette er der ingen Mening i, vil jeg ikke modsige ham; men det er da Forslagets Bestemmelser, der ingen Mening er i, og ikke i det, jeg anfører om disse Bestemmelser, som jeg jo kun citerer.

Men saa skal jeg betro Ministeren en Ting til, og det er, at der under Lovforslagets Behandling i Folketinget er faldet en meget fornuftig og formaalstjenlig Bestemmelse ud. Der stod nemlig i det oprindelige Lovforslags § 8:

„Skulde Teaterchefens økonomiske

Dispositioner forekomme Udvalget ufor- svarlige, kan Udvalget indberette Sagen for Ministeren og eventuelt gøre Indstilling om Teaterchefens Afskedigelse. I saadant Tilfælde kan Teaterchefen afskediges uden Varsel.“

Dette var der for saa vidt god Mening i, det var der fast Hold i, men dette sidste er nu taget ud af Lovforslaget, og tilbage er kun blevet, at Udvalget kan gøre Indberetning til Ministeren. Se, naar en saadan Bestemmelse fjernes af et Lovforslag under dets Behandling i Rigsdagen, er det altid Udtryk for, at denne ikke ønsker, at noget saadant, som Bestemmelsen sagde, skal kunne ske. At dette ogsaa her skal være Tilfældet, er ret ufatteligt, men givet er det, at i Henhold til Loven er Ministeren med Hensyn til Chefens Afskedigelse blevet lige saa vanskeligt stillet, naar denne skal begrundes ved ufor- svarlige Penge- dispositioner, som naar Chefen skønnes at have kunstneriske Forsyndelser paa sin Samvittighed. Ministeren har takket Folketingsudvalget for dets fortræffelige Arbejde, kaldt det en Mønsterbehandling. Ja, hvis det er en Mønsterbehandling, som dels forhindrer Ministeren i at blive hurtigt af med en ufor- svarligt disponerende Teater- chef, saaledes at han eventuelt maa lade ham fortsætte en hel Sæson til, dels har foretaget en skæbnessvanger Bortamputering af Lovforslagets bærende Princip — jeg bruger her Ministerens egne Ord —, saa maa Ministeren i Sandhed ikke være godt vant. Jeg mener, det kan være over- maade gavnligt at have Adgang til hurtigt at faa fjernet en Teaterchef, som viser sig ikke at kunne magte Opgaven, enten dens kunstneriske eller økonomiske Side eller maaske begge Dele, men hvis Ministeren kræver, at han skal fratræde med kortere Varsel end det, der nævnes i Lovforslagets § 5, bør der saa ikke, da Teaterchefen ikke er pensionsberettiget, anstændigvis gives ham, ved Loven f. Eks., et Aars Honorar? Dette maa sikkert kunne faa Ministerens Tilslutning. Men Lovforslaget siger intet derom og hindrer en saadan Fjernelse.

Tilskuddet maa ned, det er Parolen, og saa maa man have en anden Styrelses- form. Een Mand maa herske, var i saa Henseende Parolen; som Teatret nu styres, gaar det ikke. Ja, men den Styrelsesform, man har nu, bestaar jo blot i, at der er en Chef, som hedder Direktør, og at hans Dispositioner paa nogle Punkter er be- grænset af Ministeren. De Radikales Ord- fører i Folketinget siger, at vi maa bort fra enhver ministeriel Indblanding i Reper-